

i Ministeriet vil være lydhør for de Bestræbelser, der i saa Henseende maatte gøre sig gældende ude omkring i Befolkningen, saa at Virkeliggørelsen ikke behøver at lade vente saa længe paa sig, som denne Revisionsbestemmelse kunde bibringe en en Formodning om.

Klaus Berntsen: Jeg har faaet Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede til den højtærede Minister. Det var det, jeg ønskede, og jeg skal derfor ikke forlænge denne Debat, men kun sige, at den ærede sidste Taler (Ellinger) maa ikke tro, at jeg har været saa ondsindet mod den højtærede Minister, at jeg har villet paalægge ham at løse alle de Stykker, der indsendes til Opførelse paa det kgl. Teater. Det har jeg ikke begæret af ham, men jeg har ønsket at vide, hvorledes dette Overtilsyn virkelig føres. Jeg forstaar nu, at Forholdet er det, at Teaterstyrelsen optager til Opførelse paa det kgl. Teaters Scene de Ting, som den ønsker at faa opført, uden at der sker nogen Forhandling med Ministeren derom, men saa vil jeg kun sige til Ministeren, der senere har Lejlighed til at overvære Forestillingerne baade ved den ene og anden Lejlighed, ved Generalprøven og ved den endelige Opførelse, at der kunde være Anledning for ham til at gøre Teaterstyrelsen opmærksom paa mulige Fejl og Mangler i Repertoiret. Det forekommer mig, at paa en Skuespilscene, der bliver støttet saa kraftigt fra Statens Side, som det kgl. Teater bliver, har Rigsdagen og Befolkningen Ret til at fordrø, at der opføres de bedste dramatiske Arbejder i den bedst mulige kunstneriske Udførelse. Jeg har ikke nævnt de Stykker, jeg sigter til, men den højtærede Minister ved sikkert, hvilke det er. En Teaterchef kan jo nok tage fejl een Gang, men det forekommer mig, at det ikke maa gentage sig i Løbet af en Sæson. Der er saa mange Skuespil, saa mange betydelige dramatiske Arbejder, der ligger hen uden at opføres, at jeg synes, at der er Anledning til at rette en Anmodning til den højtærede Minister om at føre det Overtilsyn med dette Forhold, som han væsentlig er kaldet til at føre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved det kgl. Klasselotteris Inspektorat.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2577).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Markvorsen: Den for Klasselotteriet bestaaende Lønningslov er af meget gammel Dato, nemlig af 2. Juli 1870. Der staar i denne Lov, at Inspektøren lønnes med en Begyndelsessøn af 1500 Rigsdaler aarlig, stigende hvert femte Aar med 100 Rigsdaler indtil 2,000 Rigsdaler. Kontroløren, hvis Embede for øvrigt er nedlagt nu, lønnes med 900 Rigsdaler, stigende hvert femte Aar med 100 Rigsdaler indtil 1400 Rigsdaler. Antallet af Lodderne ved Klasselotteriet var i 1870 50,000 Lodder, senere er dette Antal forøget ganske betydeligt, ja mere end fordoblet, dels ved Finanslov og dels ved særlig Lov. Ved Finansloven af 1896—97 blev Loddernes Antal forhøjet til 110,000, og ved Lov af 1902 blev Antallet af Lodder forøget til 130,000, hvilket er det Tal vi har i Øjeblikket. Lige efter Lovens Ikrafttræden i 1870 syntes det, som om Administrationen og Finansministeren var tilbøjelige til at gøre Kollektionerne meget store, saaledes at Kollektørerne kunde leve meget godt deraf. Senere er man gaaet over til at give mindre Kollektioner, og jeg gaar ud fra, at Ministeriet nu betragter Kollektionerne som en Bifortjeneste, hvad jeg fuldt ud billiger. Da Kollektionerne især gives til ældre, veltejnede Mænd eller deres efterladte, er det ganske naturligt, at de ikke er saa store, som de var fra Begyndelsen. Den Tid er jo omme eller saa godt som omme, da Kollektionerne gaves til Tjenestemænd. Nu er Lovgivningsmagten enig med Finansministeren i, at Tjenestemændene skal lønnes saaledes, at de ikke behøver disse Ekstraben at gaae. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, hvad han udtalte forleden ved Lovforslagets Forelæggelse, at Kollektioner paa 75 Lodder er meget smaa, og jeg paa-skonner Ministerens Bestræbelser for at gøre dem noget større. Jeg gaar ud fra, at de største Kollektioner samtidig bliver noget mindre, og jeg vilde ønske, at Ministeren vilde regulere saa grundigt, at der ingen Kollektioner blev paa under 150 Lodder og ingen paa over 250. Da hvert